

Životopis

Jana Valášková

Paní Jana Valášková se narodila v roce 1933 v Praze. Tatínek paní Valáškové byl elektromechanik Mezinárodní telefonní a telegrafní ústředny na Žižkově, kde měla rodina služební byt. Zde také začala chodit do školy a byla členkou Sokola, proto v roce 1938 cvičila na Vsesokolském sletu. Na Žižkově prožila paní Valášková okupaci, kdy byla jako malá holka svědkem zatýkání studentů v roce 1939, bombardování Prahy v únoru roku 1945. Z obav před nálety poslali rodiče Janu k prarodičům do nedalekých Lahovic. V Lahovicích prožila Paní Valášková hned několik situací, kdy šlo rodině o život. Přes vesnici se probíjely jednotky SS, poté Wehrmachtu, až nakonec do ní vstoupili sovětsí osvoboditelé. Boje s jednotkami SS měly pro rodinu tragické důsledky. Při obraně barikády byl zastřelen její strýc Jenda.

Po válce paní Valášková necelý rok navštěvovala rodinnou školu a po jejím zavření vystudovala pedagogickou školu pro učitelky v mateřských školkách. První umístěnku dostala do pohraničí, kde učila 6 let v malé vesnické školce. Ze zdravotních důvodů se vrátila do Prahy a po pár měsících na telefonních dotazech začala učit na pražských školkách. Celý život se věnovala práci s dětmi a jejich rodiči, protože zaváděla na školkách cvičení rodičů s dětmi.

V dalších letech se spolu se svým manželem, kterého poznala ve vodáckém oddíle, věnovala turistice, vodáctví, fotografování. V roce 1969 se účastnila pohřbu Jana Palacha, kde pořídila několik fotografií. V roce 1989 přivítala sametovou revoluci a společně s ostatními chodila „zvonit klíči“ na náměstí.

„Máme v sobě cítit hrdost, i když jsme malý národ, věřit si a být sebevědomí“.